

**Městys
Doudleby nad Orlicí
2 / 2012**

Z P R Á V Y

Vážení občané,

navazuji na článek z předchozích zpráv a v několika větech se vám pokusím sdělit, co v letošním roce chystáme. Ti z vás, kteří chodí na veřejná zasedání zastupitelstva městyse nebo sledují webové stránky, už ví, že ZM schválilo celkový rozpočet na letošní rok, a to v částce více než 24 mil. Kč.

Co vše rozpočet obsahuje?

- Letošní rok doplatíme úvěr na tělocvičnu ve výši 2 350 000,- Kč.
- Na opravu fasády budovy základní školy máme nachystanou částku kolem 3 mil. Kč.
- Přeložka VN pro zástavbu Na Slovensku bude stát 600 tis. Kč.
- Příprava projektové dokumentace pro tuto oblast představuje asi 350 000,- Kč.
- Dokončení rekonstrukce vodovodu z loňského roku činí asi 1,4 mil. Kč.
- Provoz školy a školky je také značná položka, blíží se k částce 2,5 mil. Kč.
- Další finanční prostředky máme v rozpočtu připraveny na provoz a opravu kanalizace, opravu ulice Na Benátkách,
- Dále musíme počítat s částkou na provoz a náklady na energie v objektech městyse a na veřejné osvětlení.
- Nezapomněli jsme ani na požadavky našich organizací, spolků a klubů, k nim doputuje částka téměř 0,5 mil. Kč.
- Podali jsme žádost o dotaci na realizaci opatření „Energetické úspory pro budovu zdravotního střediska“.
- Na Ministerstvu pro místní rozvoj ČR máme podanou žádost o dotaci na vybudování dětského hřiště v areálu TJ Velešův.
- Ministerstvo kultury ČR žádáme o dotaci na opravu a přemístění památky – sochy Panny Marie (Madony) - od firmy Jast s. r. o. do parku před úřadem městyse.
- Očekáváme také, jak proběhnou jednání ohledně tolik diskutovaného tématu RUD (rozpočtové určení daní).

V současné době činí příjem do rozpočtu městyse 6 600,- Kč na občana a dle návrhu Ministerstva finanční ČR by se měl zvednout na 8 900,- Kč, což znamená celkový nárůst v příjmech rozpočtu městyse o 4,37 mil. Kč. To by zaručeně mělo být znát.

Před námi mimo jiné leží také problém: Co s Lenou? Vaše případné nápady nám prosím napište volnou formou a vhodte do schránky na budově úřadu městyse. Zastupitelstvo městyse se bude rádo na svých jednáních vašimi podněty zabývat.

Jaro začalo a my se připravujeme na velký nápor ve sběrném dvoře. Proběhne také sběr nebezpečných odpadů a naši hasiči pořádají svoz starého železa.

Všem, kteří si upraví okolí své nemovitostí, bych rád poděkoval, neboť pouze prostřednictvím zaměstnanců městyse nejsme schopni vše zajistit.

Měsíc duben nabízí také každoroční pravidelné akce jako je „Doudlebská šlápota“, „Otevírání cyklosezony“ nebo na závěr měsíce „Pálení čarodějnic“. Těším se, že se s vámi na některé z nich potkám.

Příjemné jarní dny

Jiří Kaplan, starosta městyse

Chvilka na střelnici...

Na začátku března jsem se vypravil ke splávku na doudlebskou střelnici. Byly školní prázdniny a už z dálky jsem slyšel svištící střely v prostoru střelnice. Jak jinak by tomu také mělo být při tréninku naší úspěšné střelkyně.

Řeč je o slečně Nikole Mazurové, která se nedávno vrátila z úspěšného mistrovství Evropy

z Finska. Určitě řadě z vás tato informace neunikla, ale pokud přece jen ano, mohu vás s radostí informovat, že se stala juniorskou vicemistryní Evropy ve střelbě ze vzduchových zbraní a jen jedna závodnice z 80ti ji dokázala porazit.

Taktéž v družstvech získaly naše juniorky stříbrné medaile. Není to úžasné? Chvilku jsem naši reprezentantku sledoval v přípravě a

pak i zdržel v tréninku, abych za naše zastupitelstvo městyse popřál mnoho dalších úspěchů, pevnou ruku a dobrou mušku na střelnicích a předal malý dárek a květiny.

O tom, že bude dobré oko i hodně štěstí brzy potřebovat, se sama rozhovořila a společně se svým otcem mi ukázala, jak nabitý má program. Skutečně jsem ji zastihl před odjezdem do Kataru, kam se vydává připravovat na velké závody, které se budou konat v dubnu na olympijské střelnici v Londýně.

Pak jsem se ještě dozvěděl, co vše si každá závodnice musí na střelnici sama udělat, jak si zbraň připravit a kolik má na to včetně střelby času.

Těch otázek, které bych jí mohl položit, by se jistě našlo mnoho a jedna z nich směřovala i na zvládání učení ve škole. Sama řekla: „To je velmi náročné a učivo a písemky doháním, jakmile se vrátím ze závodů.“

Pak už jsem se s naší mladou střelkyní rozloučil a popřál hodně úspěchů a pevné nervy.

Od tatínka Nikoly jsem se ještě dozvěděl i o dalších úspěších celého SSK Doudleby nad Orlicí, neboť výborné podmínky na jejich střelnici, ale i dobrá zimní příprava na střelnici v Leně jsou předpokladem pro další kvalitní výsledky všech střelců.

Chvilí na to, co jsem opustil prostor střelnice a vracel se zpět do úřadu, jsem už zase slyšel, jak střely dopadají do černé „desítky“.

Jiří Kaplan, starosta městyse

Doudleby jako samosprávná obec

Na výzvu školského odboru Národohospodářské výstavy v Praze připravila a zaslala škola v roce 1895 pro zmíněnou výstavu ukázky postupu kreslení všech čtyř tříd. Ve stejném roce získala škola od spolku Orlice z jednotlivých představení peněžitý dar, který použila k zakoupení knih. Podle usnesení okresní školní rady z 8. 7. 1896 byl stanoven začátek školního roku na 1. (dosud polovina) září a jeho ukončení 15. (dosud konec) července. Slavnostního svěcení budovy reálného gymnázia v Kostelci nad Orlicí se v září 1897 zúčastnili učitelé školy.

Úbytek počtu obyvatel, kteří se hlásili jako izraelité, vedl v roce 1896 k převedení samosprávy doudlebské židovské obce do Kostelce nad Orlicí.

K výročí padesátiletého panování císaře a krále byla v srpnu 1898 uspořádána okresní výstava, na jejímž průběhu se škola podílela. Ve 3. a 4. třídě proběhlo hlasování žáků o nejoblíbenějších knihách, byl vypracován seznam knih pro vzornou knihovnu a vystavena řídícím učitelem připravená sbírka preparovaných živočichů. Po zavraždění císařovny a královny Alžběty (zvané Sisi) ve švýcarské Ženevě 10. 9. 1898 se škola zúčastnila smutečních bohoslužeb v Kostelci nad Orlicí a v zámecké kapli. O jejím životě a působení pohovořil k žákům řídící učitel. V průběhu oslav padesátiletého panování císaře a krále se škola zúčastnila bohoslužeb v Kostelci nad Orlicí. O zásluhách panovníka promluvil řídící učitel k žákům, kteří zazpívali první sloku rakouské hymny.

Samostatná Tělocvičná jednota Sokol se ustavila na valné hromadě 8. 1. 1899 a jejím prvním starostou byl zvolen Jindřich Pavlát. Již před tím působila jako odbočka kostelecké tělocvičné jednoty. Počet členů – koncem roku 43 činných, 50 přispívajících - i cvičení prokazuje, že až do počátku 1. světové války vyvíjela značnou činnost.

Utváření různých zájmových organizací by mohlo svědčit o tříštění sil. Nebylo tomu tak zcela, neboť v určitých záležitostech, zvláště při organizování přednášek, vystupovaly zmíněné organizace v období přelomu století i po něm společně pod názvem Sdružené spolky doudlebské (Sokol, Orlice, SDH, organizace agrárníků, odbor NJS).

Sčítání lidu v roce 1900 vykazovalo v Doudlebach, Vyhnánově a Příkazích 2013 osob (1492, 358, 163) ve 210 staveních. Sčítání potvrdilo začlenění domů obývaných dříve židovskými obyvateli a označovaných římskými číslicemi do sledu číslic arabských i další

pokles počtu osob, které se hlásily jako izraelité.

Přestože korunová měna byla vyhlášena již 11. 8. 1892, zůstávaly v oběhu staré zlatkové peníze. Korunové bankovky byly dány do oběhu v roce 1900 a od počátku tohoto roku platila

povinnost počítat v korunách. Vůči zlatce byla koruna v poměru 1 : 2, takže 5 zlatých bylo 10 korun. Odtud i běžný název pro desetikorunu „Pětka“.

Začátek školního roku 1900/1901 byl ve znamení oslav panovníkových jmenin 4. října. Vzhledem k tomu, že na stejný rok připadlo i 70. výročí narození panovníka (18. 8.) byly oslavy jmenin slavnostnější. Kromě obvyklé účasti na bohoslužbách v Kostelci nad Orlicí se žáci shromáždili v jedné ze tříd, kde nejprve vyslechli projev řídícího učitele, potom báseň přednesenou žákyní a postupně zazpívali jednotlivé části rakouské hymny. V závěru byli vyzváni řídícím učitelem, aby v modlitbách nezapomněli na císaře a krále.

V průběhu 90. let nastaly ve složení učitelského sboru změny. Kromě přeložení řídícího učitele do Vamberka, určení dočasného zástupce a jmenování nového řídícího učitele, docházelo k jiným změnám na vlastní žádost či v důsledku organizačních opatření (v souvislosti s úspěšným složením zkoušek jednoho z učitelů).

pokračování příště

Jan Kaplan, kronikář

Místní knihovna

Jak jsme si užili druhou doudlebskou Noc s Andersenem

V pátek 23. března, stejně jako loni o týden dříve než na jiných místech, jsme se sešli v naší knihovně už ve čtyři hodiny, abychom při druhé andersenovské noci stihli všechno, co k takové zvláštní noci patří. Přinesené spacáky a karimatky po chvíli zmizely neznámo kam, a my jsme vybaveni ještě svačinou, dobrou náladou a zvědavostí usedli ke stolkům, abychom splnili první úkol. Vyslechli jsme si jednu kratší pohádku a při další, dlouhatánské Vodní panně od Boženy Němcové, jsme barevně zdobili papírové lampiony, neboť na noční cestě za tajným cílem je třeba něčím svítit. Následovala hádanková soutěž a nutno říci, že některé z hádanek byly pěkně těžké. Jen ten, kdo uhodl, si

mohl ze stromu „pohádkovníku“ vybrat a utrhnout list a napsat na něj své přání. Listy jsme proměnili v plachty na loďkách a to už byla za okny tma. Právý čas rozsvítit svíčky v lampionech a vyrazit za první indicií, která nás navedla správným směrem.

Indicií jsme postupně museli odhalit šest, abychom se klikatě dostali k lávkám přes náhon a nakonec k našemu cíli - do tmy ponořené vodácké chatě nad splavem. V krbu plápolal oheň, za chvíli zavoněly buřty, na kamnech hrnec horkého čaje, co víc si přát po vysilujícím putování. Než jsme se zavrtali do spacáků a uklidnili, přišlo ještě rozdávání modrých polštářků s logem a pohádkové čtení. Po snídani zbývalo už jen spustit loďky s přáníčky po vodě a vydat se přívětivým slunečným ránem k domovu.

Děkujeme Janě Machkové za barvitě čtení i všem dalším, kteří se obětavě podíleli na přípravě nebo byli přímo vtaženi do dění naší dobrodružně pohádkové výpravy. Bez nikoho z nich by rozhodně nebyla tak povedená.

Dvě fotky naleznete na zadní straně přebalu těchto zpráv a ostatní jsou k nahlédnutí v knihovně a na www.doudleby.cz/knihovna.

Knihy nejen pro čtenáře

Prodej starších zachovalých knih pokračuje i v měsíci dubnu. Nabízené knihy jsou plynule doplňovány a jejich ceny jsou velmi nízké.

P o z v á n k y

V pořadí druhá beseda o tom, jak funguje naše tělo z pohledu východní medicíny a výrobcích z čistě přírodních zdrojů firmy Tiens s rozšiřujícími poznatky z přednášky MUDr. Faridy Bikbajevy v březnu v Pardubicích

O čínské medicíně s Andreou Peškarovou

středa 25. dubna v 18.00 hodin v knihovně

Chcete-li přijít na to, kde je příčina vašich zdravotních problémů, můžete využít diagnostických přístrojů na měření energie v akupunkturálních bodech.

Autorské čtení Miloně Čepelky a Josefa Pepsona Snětivého

Herec, spisovatel a básník **Miloně Čepelka**, člen divadla Jára Cimrmana, a spisovatel, nakladatel a hudebník **Josef „Pepson“ Snětivý** nám představí své nové knihy Svědectví inspektora Toufara, Samolásky a soulásky a Tři vánoční dárky na besedě s hudebním doprovodem. Vlastní skladby na saxofon, klarinet a flétnu zahraje J. P. Snětivý.

středa 23. května v 18 hodin - zámek Doudleby n.O.

Obrazy Jindřišky Kühnové

V rámci Vítání léta v Doudlebach v sobotu 23. června bude zahájena výstava obrazů vnučky doudlebského rodáka malíře Jindřicha Šimka, jehož 110. výročí narození jsme si připomněli výstavou v loňském roce. Obrazy s náměty z našeho kraje i dalšími tématy budou vystaveny do začátku září.

Helena Hájková

Velké poděkování patří paní Heleně Hájkové za 2. ročník oblíbené akce, která se v Doudlebach n. Orl. začíná stávat hezkou tradicí.

Někteří z nás měli možnost pomoci při přípravách této akce a přesvědčili jsme se o tom, že jsou velice náročné. Jsme rádi, že jsme mohli být u toho...

rodiče

VÍTÁNÍ LÉTA 23. 6. 2012 – na co se můžeme těšit:

Dopoledne: pohádka pro děti - divadélko Romaneto

Odpoledne: - vystoupení ZŠ a MŠ Doudleby nad Orlicí

- vystoupení T.J. Sokol Doudleby nad Orlicí

- baletní taneční vystoupení M. Pupsové

- Mladý týnišťský big band s Felixem Slovákem

- Cimbálová muzika Josefa Marečka s ochutnávkou vín

Cestování dětí do zahraničí – změna

Dítě bez vlastního cestovního dokladu může vycestovat s rodičem, v jehož cestovním dokladu je zapsáno, pouze do 26. června 2012. Poté zápis pozbývá platnost.

Po tomto datu musí mít každý občan a tedy i dítě svůj průkaz totožnosti. To znamená cestovní pas nebo k cestám do států Evropské unie lze kromě cestovních pasů používat také platné občanské průkazy, které se nyní vydávají již i dětem mladším patnácti let. Tento občanský průkaz stojí 50,- Kč a je vydáván na pět let.

Ministerstvo vnitra České republiky doporučuje, aby občan ČR mladší 15 let, který cestuje společně s rodičem po Evropské unii, byl vybaven svým vlastním cestovním dokladem, i když je zapsán v občanském průkazu svého rodiče. Občanský průkaz slouží jako cestovní doklad pouze pro jeho držitele.

Cestovní doklady pro dítě do 15 let vydávané od 01. 01. 2012:

- občanský průkaz: platnost na 5 let,
poplatek 50,- Kč
(cestování po EU)
- cestovní pas se strojově čitelnými údaji: platnost na 5 let,
poplatek 100,- Kč
(cestování po celém světě)
- cestovní pas bez strojově čitelných údajů:
platnost 1/2 roku,
poplatek 1.000,- Kč
(cestování po celém světě s výjimkami)

O všechny výše uvedené doklady žádají občané Doudleb nad Orlicí na Odboru vnitřní správy Městského úřadu v Kostelci nad Orlicí. Zákonní zástupci se svými dětmi se dostaví do kanceláře, kde se vydávají občanské průkazy nebo cestovní pasy, s sebou přinesou rodné listy dětí a svůj občanský průkaz.

Alena Červinková, matrika

Na základě zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech ve znění pozdějších předpisů pořádá Městys Doudleby nad Orlicí ve spolupráci s firmou EKOPART s.r.o. Vamberk

v sobotu 21. dubna 2012

SBĚR NEBEZPEČNÉHO ODPADU

Máte možnost zbavit se těchto druhů odpadů:

znečištěné sklo a keramika, plechovky od barev, olejové filtry, plastové nádoby od olejů a postřiků, obaly od sprejů, upotřebené (vyjeté) oleje, zaolejované hadry, staré barvy a ředidla, vyřazené chemikálie, staré léky, kosmetika, autobaterie, monočlásky, zářivky a výbojky, pneumatiky, duše, cyklistické pláště apod.

- nefunkční kompletní ledničky a mrazničky

- nefunkční kompletní elektrospotřebiče (televizory, rádia, magnetofony, vysavače apod.)

Odpady budou sbírány na těchto stanovištích:

Poř.	místo zastávky sběrových vozidel	čas
1.	Pod školním statkem (ul. U Bažantnice)	8,30 - 8,40 hod.
2.	Stará hasičská zbrojnice (ul. R. armády)	8,45 - 8,55 hod.
3.	Autocentrum (ul. R. armády)	9,00 - 9,10 hod.
4.	Parkoviště u bývalé prodejny obuvi	9,15 - 9,25 hod.
5.	Úřad městyse (ul. Švermova)	9,30 - 9,40 hod.
6.	U sběrného dvora (ul. Švermova)	9,45 - 9,55 hod.
7.	Příkazy (u hřiště)	10,00 - 10,10 hod.
8.	Sídlště (ul. Jiráskova)	10,15 - 10,25 hod.
9.	Vyhnánov (u restaurace)	10,30 - 10,40 hod.
10.	Mnichovství (u čp. 31)	10,45 - 10,55 hod.

Žádáme občany, aby své odpady předem neodkládali na stanovištích, ale předali je přímo posádce svozového vozidla v určenou dobu.

Sběr slouží výhradně pro občany městyse a náklady jsou hrazeny z rozpočtu městyse.

Odvoz odpadů z podnikatelské činnosti je možno dohodnout předem na adrese: EKOPART s.r.o. Tyršova 305, Vamberk, tel: 494 541 522 a bude proveden za úplat.

Hasiči v Doudlebách nad Orlicí

Vážení občané – čtenáři zpráv,

v prvním čísle letošního roku jsme vás prosili o zapůjčení jak písemností, plakátů, tak i fotografií. V případě, že nám vyhovíte, ponechte prosím materiály na úřadu městyse a přiložte k nim lísteček s vaším jménem a adresou. Materiál vám bude po okopírování co nejrychleji osobně vrácen.

Předem děkuji

Zdeněk Moravec, kronikář SDH

... a nyní pokračování z minulého čísla:

Členové byli rozděleni do tří odborů: lezců, stříkačnicků a odbor ochranný.

Tyto odbory byly vedeny náčelníky a všechny obory zastřešoval velitel. Každý odbor měl svůj výcvik a své specifické poslání při zdolávání požáru.

Odbor lezců - zajišťoval vlastní hašení. V době používání ručních stříkaček, které měly malý výkon, bylo potřeba se dostat co nejbližší k ohnisku požáru. Proto byli hasiči v čele útoku nuceni používat hákové žebříky – proto lezci.

Odbor stříkačnicků - zabezpečoval plynulý chod stříkačky a dopravu vody.

Ochranný odbor - tvořili starší členové a jejich posláním bylo organizování pořádku na požářišti, organizování občanů při záchranných pracích, zabezpečování dostatečného počtu sil při pumpování na ručním čerpadle a střežení majetku.

Byl vypracován způsob vyhlašování požáru. Organizace byla jednoduchá. V obci byla vytvořena síť trubačů, (na svých domech měli tabulku „Zde hlaste požár“), kteří pak byli schopni v případě potřeby poměrně rychle svolat hasiče.

Dalším problémem, který byl řešen, bylo poskytování příprže. Sedláci neradi poskytovali koně jako příprěž ke stříkačce, protože při rychlé jízdě k ohni hrozilo schvácení nebo poranění koně. Byla proto stanovena finanční odměna za poskytnutí příprže a byl stanoven obvod, za jehož hranice nemusel sbor zasahovat.

Každý řádný člen sboru obdržel členskou legitimaci a kromě činných členů, byli i členové přispívající. Toto dělení platilo od založení sboru až do roku 1972, kdy bylo toto dobrovolné členství zrušeno.

Definitivní založení „Sboru dobrovolného hasičstva v Doudlebách“ bylo pak podepsáno dne 2. 1. 1881. Dne 5. prosince 1880 byla založena „Hasičská župní jednota východních Čech – Orlice“ v Kostelci nad Orlicí. Dne 24. 3. 1881 byly schváleny stanovy této župní jednoty a 14. srpna 1881 byl pak uspořádán „První župní sjezd“. Na něm byl zvolen František Suchánek jako náhradník výboru. K této jednotě se doudlebský hasičský sbor přihlásil svými patnácti přispívajícími členy.

Dne 10. září 1882 na druhé valné hromadě Župy kostelecké konané ve Vamberku byl do výboru jmenován Jindřich Pavlát, který ve výboru župy setrval až do roku 1904, kdy se z Doudleb nad Orlicí odstěhoval do Prahy.

V roce 1883 byl sepsán seznam činných členů Dobrovolného hasičstva v Doudlebách, jeho velitelem byl Jindřich Pavlát. Tento seznam je uložen v Okresním archivu v Rychnově nad Kněžnou.

První zakládající členové:

1. Jindřich Pavlát (kupec)	- velitel
2. Václav Kněžek (rolník)	- jednatel
3. Josef Myšák (zámečník)	- I. lezec
4. František Kubíček (občan)	- II. lezec
5. František Hrobař (občan)	- lezec
6. Jan Valenta (občan)	- lezec
7. František Zámíš (strojník)	- I. stříkačnick
8. František Ludvík (truhlář)	- II. stříkačnick
9. Josef Balous (hostinský)	- stříkačnick
10. Josef Vondra (kolář)	- stříkačnick
11. Jindřich Bergman (obchodník)	- stříkačnick
12. Josef Doležal (obuvník)	- stříkačnick
13. Antonín Stahl (řídící učitel)	- ochránce

Dne 10. srpna 1884 ve schůzi obecního zastupitelstva je jednáno o hasičském sboru, *ježto zdejší spolek dobrovolných hasičů svoji činnost zastavil*. Na schůzi velitel sboru Jindřich Pavlát sdělil, že *sbor nemá stříkačky, že jest nejen málo od širšího obyvatelstva podporován, nýbrž,*

že se mu v cestu staví rozličné překážky, jmenovitě ignorace z oněch kruhů, kteří by měly sbor co nejučinněji podporovat.

24. srpna 1884 byla svolána další schůze obecního zastupitelstva k této otázce. Představenstvem byla schválena smlouva s panem Smékalem z Prahy o koupi nové čtyřkolové stříkačky za 4.200 zlatých r.č. (rakouského čísla). Ihned po příjezdu do Doudleb byla pak vyzkoušena zástupcem firmy. Svoji premiéru pak tato stříkačka měla při nejdelším požáru v naší obci dne 17. listopadu 1884 v rafinérii cukru barona Karla Stummera. Vzniklý oheň se podařilo zdolat až po dvou dnech, i když zásoby rozžhaveného a tekoucího cukru dohořovaly snad ještě čtrnáct dní. Způsobená škoda byla veliká a o práci přišlo mnoho doudlebských lidí. Při požáru zasahovalo třináct stříkaček a kromě doudlebského sboru se podařilo zjistit, že zde byly i sbory z Rychnova nad Kněžnou, Kostelce nad Orlicí, Potštejna, Záměle, Častolovic, Čestic.

V roce 1885 náš sbor pořádal v pořadí již pátý valný župní sjezd jednoty východních Čech – Orlice, spojený s veřejným cvičením zdejšího sboru. Podle kostelecké kroniky SDH vypukl v Doudlebách požár, ale nevíme kde. Na Štědrý večer toho roku byl Michal, hrabě z Bubna a Litic, jmenován čestným velitelem hasičského sboru v Doudlebách.

V roce 1886 má místní hasičský sbor 29 činných členů. Ve dnech 13. a 14. června se sbor účastnil oslav 15ti letého založení sboru hasičů a svěcení nového praporu v Kostelci nad Orlicí. Dne 2. listopadu je obecním úřadem Jindřich Pavlát jmenován policejním komisařem a pro příští období byl jmenován i nový sbor hasičského sboru ve složení: Jan Sedláček – starosta, Jindřich Pavlát – velitel, Leopold Svoboda – cvičitel, Josef Balous – jednatel, Václav Kněžek – I. lezec, František Kubíček – II. lezec, František Záměš – I. stříkačnický, František Syrový – II. stříkačnický.

V roce 1887 má sbor již 32 činných členů. Tento rok vypukl požár stodoly u mlýna pana J. Suchánka a oheň ve sklepě Štěpána Fajfra. Ve schůzi obecního výboru dne 10. srpna je pak rozhodnuto, že za poskytnutou pomoc při požáru stodoly pana Suchánka se má dáti odměna 10. zl. r.č.

pokračování příště

Zdeněk Moravec

ZUŠ F. I. Tůmy, Kostelec nad Orlicí

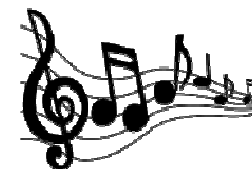
Jako každoročně v tento čas, kdy probíhají okresní a začínají krajská kola soutěží základních uměleckých škol, které vypisuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, přináším přehled výsledků našich žáků. Ten, kdo se zajímá o umělecký „dorost“ Základní umělecké školy F. I. Tůmy v Kostelci nad Orlicí, určitě většinu jmen zde uvedených již zná.

29. 2. 2012 v Týništi nad Orlicí ve hře na dechové nástroje - získal 2. místo ve hře na lesní roh Tomáš Kafuněk ze třídy učitele pana Tomáše Alta. Žáci pana učitele Roberta Hrušky vybojovali: 2. místo Jiří Láska ve hře na zobcovou flétnu a budoucí konzervatorista Martin Strouhal z Doudleb nad Orlicí ve hře na trubku 1. místo s postupem do krajského kola v Jičíně, stejně tak, jako všichni saxofonisté, kteří získali první místa a postupují také do krajského kola v Jičíně: nejmladší z nich Jan Polnický z Doudleb nad Orlicí, dále Magdaléna Koubová, Štěpán Přibyl a Nikola Hejčlová. Škoda, že tito tři jsou ve stejné věkové kategorii, takže se také utkají mezi sebou. Nejstarší ze saxofonistů - Tereza Suchánková (budoucí konzervatoristka) - se stala absolutním vítězem okresního kola. Protože všichni postoupili s rozdílem několika bodů, věříme, že budou úspěšní i v Jičíně a určitě někteří postoupí až do kola národního, které se bude konat na začátku května v Kladně. Všem dětem patří veliké poděkování a obdiv. Přejeme všem hodně štěstí a úspěchu!

Velký dík patří jejich učiteli panu Václavu Klecandrovi, který svým žákům věnuje maximum času a péče. Také velice děkuji oběma korepetitorkám Mgr. Janě Polnické a Mgr. Tetyaně Peškové, které obětavě a ochotně cestují po všech soutěžích, aby mohly děti doprovázet.

Mgr. Jana Fryčová

MVDr. Edvard Tomíček: Rybářská

– dokončení

Po pěšince nad řekou kráčel zvolna k Joskovi nažehlený tuzexový panák. Každý rybář ví, že u řeky se moc nemluví. Jednak jsou rybáři tak trochu samotáři, hlavně ale, plaší to ryby. Nebylo divu, že se můj přítel v té chvíli netvářil příliš přívětivě.

Nový soused pozdravil, omluvil se, že ruší, i když ví, že se to nemá, jakkoliv je úplně rybář amatér. Je prý ředitelem velkého podniku a postihl ho nedávno infarkt. Protože se od podniku nemohl odtrhnout, a hrozil mu další infarkt, pořídila mu jeho paní rybářské nádobí, přikoupila auto, vyřídila rybářský lístek a povolenku a poslala ho k vodě.

Doslova, doslova.

Moudrá to žena.

Jenomže ona chytrá paní zapomněla to nejdůležitější. Říci svému drahému manželovi, jak se ty ryby chytají. Nevěděla to totiž sama.

A tak milý manžel seděl už kolikátý den u vody, udici ve vodě, komáři ho štípali shora, mravenci odspodu, slunce do něj pralo, ale rybu žádnou z řeky dosud nevytáhl. Když prý viděl, že pán (jako můj přítel Josef), sotvaže přišel k řece, hned vytáhl dokonce ryby dvě, přišel poprosit o radu, jak se ty ryby tedy vlastně chytají.

To byla ovšem pro mého přítele velmi těžká situace. Obecně je známo, že každý rybář má svoje figle, které se nikomu nesdělují. Natožpak člověku, který se vecpal do jeho revíru. Přece ale novicovi poradil několik úplně základních rad, snad pro čisté svědomí, snad také proto, že i on mívával už tehdy občas problémy se srdíčkem.

Z chytání už ten den nebylo nic. Ryby byly vyplašené, o návnadu ani neťukly, tak Joska zbalil rybářské náčiní a hajdy do Brna. Ještě se s papalášem rozdělil o svůj úlovek, jednu z oněch dvou ryb mu nechal, ať má paní ředitelová radost.

Jak to tak někdy v životě bývá, v dalších dnech bylo hodně práce, takže se k řece dva týdny nedostal. Za čtrnáct dnů, celý nažhavený, pelášil v pátek před polednem ke své chatce a řece. Před akátovým hájkem ale bohužel stál zase zaparkovaný modrý Žigulík, takže Joskovi nezbylo, než rovnou zamířit na svoje náhradní místo. Tam rychle nahodil a jako minule zíral na splávek nic jiného nevnímaje.

Po chvíli mu to přece nedalo a podíval se po proudu k velkému pařezu na svého teď už kolegu. Tam to ale bylo nějaké divné. Rybář amatér tam tedy byl, ale ve zcela nerybářské pozici. Ležel nahoře na břehu na břiše hned za velkým pařezem. Aby tak infarkt, napadlo Josku a utíkal po pěšině k ležícímu chlapovi.

A infarkt to nejspíš byl. Chlap ležel na břiše, chrčel, hubu otevřenou a o lapal po dechu. Pod ním však byla ještě jedna otevřená huba, také lapající po dechu, ale mnohem mnohem větší.

Ano, ano – byla to tlama našeho známého bájněho sumce do dneška unikajícího generacím všemi figly protřelých rybářů, který se nechal doběhnout úplně nešikovným amatérem.

„Proboha, jak jste ho chytil? A jak jste ho vůbec vytáhl nahoru?“

„No fuška to byla,“ chrčel papaláš, „já jsem ho zasekl hned při prvním nahození ráno před devátou. A dělal jsem všechno tak, jak jste mi radil.“

Slunce stálo nad zenitem a začínalo pořádně pražit, bylo třeba rychle jednat. Josef, jako správný chlap a rybář, opatrně překulil papaláše na pravý bok, aby odlehčil jeho srdci a také, aby uvolnil uvězněného sumce. Toho odtáhl do nejbližší tůňky v akátovém hájku a naházel na něj pár větví. Spoléhal trochu na to, že utahaný sumec se ze dna tůňky několik hodin ani nehne.

Ředitelského přenesl akátovým hájkem do Žigulíka, což byla také fuška, přeběhl zpátky pro rybářské náčiní, které naházel do auta a uháněl k Hustopečím. Odtamtud zavolal pro záchranku, která si postiženého odvezla do Brna. Stihl také zavolat jeho manželce, aby poslala někoho pro auto k řece. Paní ředitelová byla, jak víme, žena činu, takže hned poté, jakmile Joska zastavil u lesíka, zaprášilo se za ním od kol brzdicí šestsettrojky.

Z ní vyskočili dva „sympatičtí“ maníci, kteří ten den jaksi náhodou zapomněli doma jak pozdravení, tak poděkování. Hlavně se zajímali, jestli to rybářské náčiní „je všecko“. Na Josefovo slušné, že ano, odpověděli dvojhlasně: „jen aby“ a „enem esli“. Pak už jenom bouchly dvakrát dveře, zazvonil setrvačnický startér Tatrovky i Žigulíka, zaprášilo se a bylo ticho.

První, co Joska udělal, že zašel k řece, a z břehu vytáhl krásný, nový podběrák, opláchl ho a pověsil na hák v předsínce chatky. Nad něj pak později napsal hezky vyvedeným písmem: „ASPOŇ NĚCO“.

Druhá záležitost byla trochu složitější.

Nešlo o to sumce usmrtit, naporcovat, připravit, něco i vyudit a pak doslova zblajznout – k tomu měl Pepek kamarádů rybářů dost. A s pomocí několika divokých pikniků ze sumce mnoho nezbylo.

Nejtěžší prý bylo opravdové rozloučení s „Králem Dyje“ v akátovém hájku u nehluboké tůňky před večerem, dlouhou chvíli před tím, než zašel do sklípku za kamarády rybáři, aby mu šli pomoci se sumcem.

Z útrob sklípku se ozvalo nechápavé: „S jakým sumcem Josefe, s jakým sumcem....?“

Za několik let měl přítel Josef služební cestu do východních Čech, shodou okolností do blízkosti míst, kde jsme s manželkou po ukončení školy nastoupili praxi.

Zastavil se, prý jen na chvíli, popovídat. Chvilé se protáhla a u ohníčku, tentokrát na mé chatce v podhůří Orlických hor, jsme probrali vše, co dva dospělé chlapy zajímá. Když už jsme se chystali, že půjdeme zalehnout, vyběhla ze mne, přiznávám, celkem houpá otázka.

Zeptal jsem se: „Josefe, řekni mi upřímně, jak dlouho jste tenkrát toho sumce s kamarády jedli? Je to vůbec možné takové monstrum zbaštit?“

Hodnou chvíli bylo ticho, přihodil jsem na ohníček poslední větvičky, trochu se rozsvětlo a z ozářené Joskovi tváře šibalsky zajiskřily jeho oči a příhodu definitivně uzavřel:

„Žádného sumce jsme nebaštili, ono to prostě nešlo. Já jsem to byl, kdo tomu amatérovi poradil, takže jsem byl vinen za to, že ho ten trouba chytil.“

Joska se postavil, protáhl a po chvíli ticha dodal:

„Dovedeš si představit, jak jsem se s tím krokodýlem nadřel, než jsem ho z té tůňky dostal zpátky do řeky?“

Konec

Vydává Městys Doudleby nad Orlicí, Dukelská 68, IČO 274 909. Telefon: 494 383 137
Publikace je registrována Ministerstvem kultury ČR pod značkou: MK ČR E 15586
Vydáváno 1x za 2 měsíce. Datum vydání: 11. 04. 2012

Sbor dobrovolných hasičů v Doudlebach n.O.
pořádá

v sobotu dne 28. dubna 2012

SBĚR ŽELEZNÉHO ŠROTU

Prosíme občany, aby sběr připravili na obvyklá - přístupná - místa
až v sobotu ráno.

Doudlebská šlápota

9. ročník

start a cíl
na
sokolském
hřišti
Doudleby
nad
Orlicí

Účastnický poplatek:
Děti 10 Kč
Dospělí 20 Kč

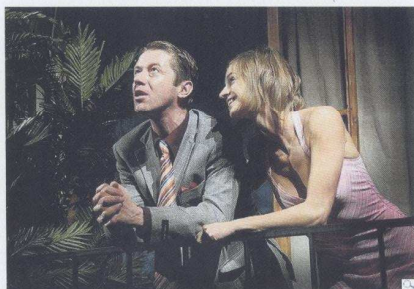
pěší: 8 - 15 - 30 km
cyklů: 20 - 50 - 80 - 90 km

8:00-10:00 hod.
21. dubna 2012

Kulturní komise Doudleby nad Orlicí Vás zve

dne 29. 4. 2012 od 19,00 hodin do Východočeského divadla Pardubice

Líbánky aneb Láska ať jde k čertu

Komedie o dvojici bývalých manželů, kteří se po letech setkávají v hotelu, kam oba přijeli trávit libánky se svými novými partnery. Následuje to, co by oba bývalé manžele Elyota a Amandu ani ve snu nenapadlo - opět se do sebe zamilují...

Režie: P. Hruška

Hrají:

I. Jirešová, J. Langmajer, J. Teplý ml./M. Slaný, K. Frejová

Hostem Divadlo Palace Praha

Předprodej vstupenek : Jíva - paní Abelová

Cena : 330,- Kč

Odjezd: 17,30 hodin od úřadu Městyse v Doudlebach n/O.

TJ Sokol Doudleby nad Orlicí

Vás srdečně zve na tradiční

Čarodějnický rej

dne: 30.4.2012

Hřiště TJ Velešov

Průvod čarodějnic vychází v 18hod. od firmy KOMI

Soutěže pro děti

občerstvení zajištěno

Každá maska získává slevový kupon na občerstvení